

[Henry Christensen.]

disse områder. Nu må det blive regeringens overvejelse at afveje sin situation, det må blive regeringens overvejelse, om den vil søge et samarbejde her, et bredt samarbejde i det danske folketing for de synspunkter, der er fremdraget, og hvor store, liberalt indstillede partier i den anden side af salen kommer til at tælle med den vægt, de har krav på.

Formanden: Jeg giver ordet til det ærede medlem hr. Aksel Møller — det ærede medlem hr. Poul Møller, pardon!

Poul Møller: Jeg vil gerne sige til den højtærede formand, at denne fejltagelse betragter jeg kun som en kompliment.

Dernæst vil jeg sige til den højtærede finansminister, at med disse forslag har han i hvert fald skabt juleglæde nogle steder. Når man taler med sin købmand i dag til morgen, så mindes man den gamle julesang „Sikken voldsom trængsel og alarm“, og denne situation er jo faktisk skabt af den højtærede finansminister, selv om selvfølgelig dagbladet Politiken har givet det en flyvende start. Man kan heller ikke helt komme udenom, at det måske ikke var det, der var tanken. I hvert fald kan man ikke sige, at sangens anden del om, at „varer man kan få i tusindvis, tænk Dem, bare under indkøbspris“, sådan helt vil holde stik, når man skaber disse vældige indkøbsbølger i en julemåned, som den højtærede finansminister har formået.

Den højtærede finansminister kan selvfølgelig sige, at han er ked af, at dette her overhovedet skal behandles i folketinget. Han har i en tale, han har holdt for FTF, som er meget udførligt refereret i Dansk Toldtidende, været inde på, at det virkeligheden er en uting, at folketinget skal beskæftige sig med disse problemer, og jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere fra dette udførlige referat, hvor den højtærede finansminister siger, at kasseoverskuddet er et teknisk problem:

„Internationale økonomer har for længst fastslået, at Danmark i den nuværende konjunktursituation skal have et kasseoverskud på ca. 1 milliard kr. om året. Men vi er ikke nået så langt herhjemme,

at vi overlader dette spørgsmål til teknikerne. Vi burde være nået så vidt, at sådanne ganske enkle økonomiske spørgsmål overlades til teknikerne, til embedsmændene. Men i stedet fører vi stadig store debatter i folketinget om, hvorvidt man skal have kasseoverskud eller kasseunderskud.“

Se, man må jo sige, at det er den teknokratiske styreform, fuldstændig krystalklar, den højtærede finansminister her går ind for, og det er måske, fordi den højtærede finansminister endnu ikke er blevet medlem af dette ting, at han mener, det er en uting, at tinget skal beskæftige sig med disse spørgsmål. Det er imidlertid ikke bare noget, der står i grundloven, at vi ikke kan overlade disse ting til embedsmændene, ikke til dem alene i hvert fald, selv om de nok har en vis indflydelse på det; det er også noget, der ligger i selve folkestyrets idé, og jeg kender ikke noget virkeligt folkestyre, hvor skattebevillingsretten ikke ligger hos det folkevalgte organ. Man kan kende et folkestyre på, om en regering er afskåret fra at udskrive skatter uden at spørge parlamentet. Der er ikke folkestyre, hvis den kan udskrive skatter ad administrativ vej, ad teknokratisk vej, efter embedsmændenes og teknikernes skøn.

Som jeg siger, tror jeg meget på, at vi har brug for eksperter til at rådgive os og til at rådføre os med, og jeg sætter embedsmænd og teknikere meget højt. Men farligt var det minsandten — jeg havde nær brugt et stærkere udtryk — hvis de skulle have bestemmelsesretten. Jeg tror da også, at de fleste af dem ville vige tilbage herfor — i hvert fald alle dem, som ikke kan underskrive den teknokratiske visdom, den højtærede finansminister her har givet udtryk for. Vi skal altså i henhold til forfatningen i gang med de forslag, regeringen her har fremsat.

Der tales på mange måder om de forskellige årsager — det kom jo også frem i den ærede socialdemokratiske ordførers indlæg — til det, der nu skal foregå. Den ene årsag er, siger man, at der har været så store udgiftsstigninger, at dette er nødvendigt, og den anden årsag er af lidt mere samfundsøkonomisk karakter.

Ser vi nu på disse udgiftsstigninger, finder vi, de har været meget betydelige. Ved